IRIMBERTUS ADMONTENSIS
Admont, um 1175
Seite 418
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Fgauisus est in patribus tuis. Et q̃ t̃.
Factum ē aut̃ cum complesset Salc
mon orans omnē orationē ⁊ deprcatio
nē hanc surrexit de conspectu altaris
dñi. Vtrumq; genu in terram fixerat ⁊
manus expandat ad celum. Stetit q̃
⁊ benedixit omni ecclesie isrl uoce mag
na dicens. Benedictus dñs ds qui dedit
requiē pplo suo isrl iuxta omia q̃ lo
cutus ē. ñ cecidit ne unus quidē sermo
ex omnib bonis q̃ locutus ē p moy
sen seruū suū. Sit dñs ds nr̃ nobiscū
sicē fuit cū patribus nr̃is. ñ derelinquens
nos neq; pricens. ſ; inclinet corda nra
ad se. ut ambulemus in uiis eius
⁊ custodiam mandata eius ⁊ ceremonias
⁊ iudicia. quecūq; mandauit patribus nr̃is.
⁊ sint sermones mei isti quib deprcatus
sum coram dño. appropinquantes coram dño
do nro die ⁊ nocte. ut faciat iudicium
seruo suo. ⁊ pplo suo isrl p singlos dies.
⁊ [illegible] sciant omes ppli terre. quia dñs
ipse ē ds. ⁊ non ē ultra absq; eo. Sit
quoq; cor nr̃m perfectum cū dño do nro.
ut ambulem in decretis eius ⁊ custodia
mus mandata eius sicut est hodie.
Factū celebre hic ponit qd̃ eminentia
resurrectionis dñice subsequit. Salc
mon omnē orationē ⁊ deprcationē suā
ad dñm complet. dum sua passione gen
tiū ⁊ iudeorū salutē apud patrē xpē opta
net. Salomon de conspectu altaris dñi
surgit. cum xpē de illo suo sēissimo se
pulchro in potentia suę maiestatis ue
rus ds ⁊ homo p̃gdituR. ubi a cunctis
fidelib mundi redemptor adorat ⁊
colit. Vtrūq; cum genu in terram fixerat.
⁊ manus expandat ad celum. Salomon
utrūq; genu in terram fixerat. qa xpē
in redemptione mundi. animā ⁊ corpus
in cruce moriens deposuerat. Vtrūq; ge
nu in terram fixerat. quia p salute hominis
quē de terra plasmauerat. animā ⁊ corpus
in ara crucis obtulerat. Salomon manus
ad celum expandat. qa filius dei p salute
humani generis in passione sua dñm patrem
interpellauerat. Stetit q̃ ⁊ benedixit omni
ecclesie isrl uoce magna dicens. Benedictus
dñs ds. Salomon stetit. eū xpē resurgens
a mortuis. ultra ñ moriturus. ad dex
teram patris in celis consedit. Omni ecclesie isrl
benedixit. eū seēs aplis. ⁊ credentiū p̃m
eis. spm sem de celis misit. Voce magna
adeo ecclesie benedixit. dum facto repen
te sonitu tanquā ad uehementis spē
uehementis. scientiā omniū linguarū dis
aplis suis dedit. Benedictus inquit dñs
ds. qui dedit requiē pplo suo isrl. iuxta
omia q̃ locutus ē. Benedictus inq̃t dñs
ds. quia uisitauit ⁊ fecit redemptionē ple
bis suę. Qui dedit requiē. ab impugnato
ne mortis ⁊ peccati. in libertate spē sui.
pplo suo isrl. cōtinē uisionis iocunditatē
desiderantū. Iuxta omia quę locutus est.
in p̃missionib ueteris testamti. dicendo cō
puruscet uigū a facie olei. Non cecidit nec
unū quidē sermo. ex omnib bonis quę lo
cutus ē p moysen seruū suū. Nec unū q̃dē
sermo cecidit. qa sermonem ueteris testam
ti. sermo noui testamti accessit. Ex
omib bonis quę locutus ē p
moysen seruū suū. dicendo. p suū
deuteronomiū. Vetustissima uetera come
dens. ⁊ uetā nouis sup uenientib pricens.
Sit dñs deus nr̃ nobiscū. sicē fuit cū patribus
nr̃is. ñ derelinq̃ns nos neq; pricens. Sit
dñs ds nr̃ nobiscū. qa ego uitis. uos pal
mites. qui sine me nihil potestis facere.
Ego ⁊ sum uobcum omnib dieb. usq; ad
consumationē seli. Sit q̃ dñs ds nr̃